Dosarul nr. 1- 266/2025
1-225064334-48-1-08052025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

20 ianuarie 2026 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni, (sediul central)
Instanță compusă din:
Președintele ședinței, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu, Corina Botnari
Cu participarea:
Acuzatorului de stat: Larisa David, Cezar Țaca
Apărătorul părții vătămate: Carolina-Caleria Pretula
Apărătorul inculpatului: Pavel Budu

a examinat în ședință de judecată publică, în procedură acordului de recunoaștere a vinovăției, cauza penală de învinuire a lui:-
Călin Ion *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat *****, neangajat în câmpul muncii, studii medii speciale, căsătorit, doi copii minori la întreținere, anterior nejudecat, supus militar, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201/1 alin.(2) lit. a) Cod Penal,-

A C O N S T A T A T:

Călin Ion *****, la 10.02.2025, aproximativ la ora 23:00 min., în timp ce se afla la domiciliul din r-ul Strășeni, sat. Pănășești fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict cu soția sa Călin Ana și fiul Călin Vasile, care conform prevederilor art. 133/1 din Codul penal sunt membri de familie, acționând cu intenție directă conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate îndreptate spre săvârșirea actelor de violență fizică și psihologică asupra membrului de familie, urmărind scopul impunerii voinței sale și a controlului personal asupra părții vătămate Călin Ana și a victimei Călin Vasile, a aplicat violența *fizică* prin lovituri cu pumnul și *psihică* manifestată prin ofensări, înjurări, insultări, amenințări verbale cu omorul și cu toporul, astfel provocându-le suferințe fizice și psihice, stări de tensiune ce intimidează si înfricoșează victima.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Călin Ion *****, a comis: violența în familie adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei adică infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. (2) lit. a) din Codul penal.

La 30 aprilie 2025, între procurorul delegat în Procuratura raionului Strășeni, oficiul principal, Larisa David și învinuitul Călin Ion *****, asistat de apărătorul Pavel Budu, a fost încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, care a fost confirmat și de procurorul ierarhic superior.

Conform acordului de recunoaștere a vinovăției, a fost indicată declarația expresă a inculpatului Călin Ion ***** prin care recunoaște în mod expres vina în comiterea faptei și acceptă încadrarea juridică a acesteia.

În conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției, părțile semnatare, au convenit, că deși Călin Ion ***** vinovăția în comiterea infracțiunii a recunoscut-o, culpabilitatea lui în comiterea faptei prejudiciabile care îi este încriminată este pe deplin dovedită prin probele considerate a fi admisibile, pertinente și concludente, care au fost acumulate în cadrul urmăririi penale prin intermediul următoarelor mijloace de probă:

- Declarațiile victimei Călin Vasile (f.d.26-31, 37-40);
- Declarațiile martorului Meriacri Ruslan (f.d.14-19);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d.45-46);
- CD cu înregistrările audio (f.d.47).

Conform acordului de recunoaștere a vinovăției din 30 aprilie 2025, s-a convenit că, în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicate de instanța de judecată, în limitele prevăzute de art. 80 din Codul penal și ținând cont de prevederile art. 75-78 din Codul penal, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției:

- categoria pedepsei: închisoare cu suspendare a executării pedepsei;
- mărimea pedepsei convenite:

Art. 201/1 alin. (2) lit. a) din Codul penal - 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal executarea pedepsei sub formă de închisoare stabilită cet. Călin Ion ***** a o suspenda condiționat pe un termen de 3 ani.

- modul de executare a pedepsei: conform prevederilor art. 64 din Codul penal.

Această înțelegere a fost formulată în baza următoarelor circumstanțe, pe care procurorul le-a luat în considerare în timpul negocierilor:

- voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale;
- recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată;
- natura și gravitatea acuzației înaintate;
- pericolul public prezentat de învinuit;
- interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse;
- comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Acest acord reflectă o evaluare complexă și echilibrată a circumstanțelor, menită să asigure o pedeapsă justă și proporțională în concordanță cu obiectivele legale și scopurile reparatorii ale sistemului de justiție penală.

Prin încheierea protocolară din 09.12.2025, instanța a dispus admiterea examinării cauzei în procedură specială, în temeiul acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 30.04.2025.

În cadrul ședinței de judecată, instanța a reținut că Călin Ion a confirmat că înțelege natura și conținutul acuzației formulate împotriva sa, își recunoaște vinovăția și a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod liber și conștient, fără a fi supus vreunei constrângeri, influențe sau amenințări, în prezența apărătorului ales, fiind pe deplin informat atât asupra consecințelor juridice ale acordului, cât și asupra pedepsei ce urmează a fi aplicată, menținându-și în mod expres și neechivoc poziția față de acordul astfel încheiat.

Cu referire la acuzarea sa, acesta a declarat că Călin Ana este soția sa, cu care locuiesc

împreună în s. Pănășești, r-nul Strășeni, au gospodărie comună și sunt în relații bune. Posibil pe data de 10.02.2025 a consumat băuturi alcoolice la un prieten, după care au mers cu soția sa acasă. Pe drum au început să se certe, dar nu își amintește din care motive, ajungând acasă a lovit soția cu palma dreaptă peste față. Fiul lor Călin Vasile de 21 de ani, a sărit în apărarea mamei sale și l-a lovit pe Ion. După care ei amândoi au început să se îmbrâncească, soția intervenind între ei. A doua oară pe soția el nu a lovit. După care el a luat toporul și s-a pornit după fiul său, dar nu își amintește ce a fost exact, asemenea cazuri s-au mai întâmplat, ca să nu țină minte ceva, după consumul de alcool. A menționat că, cearta a avut loc afară. Fiul său l-a lovit și el a căzut jos, iar când a luat toporul își amintește că a aruncat cu acesta în direcția fiului său, toporul căzând jos, iar fiul fugise în drum.

Soția sa nu avea urme de sânge. Nu își amintește cum s-a terminat cearta. Îi pare rău de cele comise. Își amintește că soția sa a căzut jos pe beton. El și-a cerut scuze de la Călin Ana.

Analizând materialele cauzei și conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției, instanța a stabilit că acesta a fost încheiat în condițiile stabilite de lege, cu respectarea drepturilor și obligațiilor inculpatului.

Încadrarea juridică a faptei a fost efectuată corect în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, adică, acţiunea sau inacţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei, fapta prejudiciabilă sancționată cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Prin prisma doctrinei penale, *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute la art.201/1 Cod penal are un caracter complex.

Astfel, *obiectul juridic principal* îl formează relaţiile sociale cu privire la solidaritatea familială.

La rândul său, *obiectul juridic secundar* îl constituie relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea şi demnitatea persoanei, la substanţa, integritatea sau potenţialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

Obiect material al infracţiunii de violenţă în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârşirea violenţei în familie presupune influenţarea directă infracţională asupra corpului victimei).

De asemenea, ca obiect material al infracţiunii prevăzute la art.201/1 Cod penal, pot să apară bunuri mobile sau imobile aparţinând victimei, care sunt sustrase, distruse, deteriorate etc.

Victimă a infracţiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

Prin *membru al familiei*, în sensul prevederilor art.3 alin.(2) ale Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, precum şi potrivit 133/1 Cod penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înţelese: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Latura obiectivă a infracţiunii de violenţă în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau în inacţiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinţei fizice, vătămării ale integrităţii corporale sau a sănătăţii, suferinţei psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Reieşind din textul art.2 al Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, faptele prejudiciabile de *violenţă în familie*, se concretizează, în acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

Latura subiectivă a infracţiunii de violenţă în familie se exprimă în vinovăţie sub formă de intenţie directă sau indirectă.

Subiectul infracţiunii în cauză este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani. Subiectul infracţiunii are o calitate specială în raport cu victima infracţiunii: este membru al familiei victimei, potrivit prevederilor art.133/1 Cod penal, enunţate mai sus.

Referindu-se la fenomenul violenţei în familie, instanța de judecată urmează să rețină că prevenirea şi combaterea acestui flagel, fac parte din politica naţională de ocrotire şi sprijinire a familiei şi reprezintă o importantă problemă de sănătate publică. Pentru consolidarea, ocrotirea şi sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislaţiei cu privire la familie, recunoscând faptul că realizarea egalității de gen între femei şi bărbaţi constituie elementul-cheie în prevenirea violenţei asupra femeilor, faptul că violenţa în familie afectează femeile în mod disproporţionat, dar și faptul că și copiii şi bărbaţii pot fi de asemenea victime ale violenţei, organele abilitate în acest sens sunt obligate să întreprindă toate măsurile legale și necesare pentru a înlătura orice act de violență cu care a fost sesizat.

Respectiv, instanța de judecată ținând cont de natura relațiilor sociale la care s-a atentat în raport cu Legea nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie și jurisprudenţa constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului sub acest aspect, condamnă acțiunile de violență manifestate de către Călin Ion în privința soției sale Călin Ana și feciorului său Călin Vasile.

Așa, instanța constată că Călin Ion, în raport cu soția sa Călin Ana și feciorul său Călin Vasile în condiția de conlocuire, până la producerea faptei prejudiciabile, constituie subiect al infracțiunii prevăzute de art.201/1 Cod penal și urmează a fi tras la răspundere penală pentru fapta constatată supra, în calitate de subiect special.

În împrejurările descrise, sunt întrunite totalmente elementele laturii subiective ale violenţei în familie determinate de acţiuni concrete, intenţionate ale inculpatului, îndreptate spre vătămarea corporală a părţii vătămate.

Totodată, instanța de judecată remarcă faptul că pe parcursul examinării cauzei nu a fost pusă la îndoială responsabilitatea inculpatului. Astfel, prin totalitatea probelor cercetate, instanţa de judecată consideră vina inculpatului Călin Ion dovedită pe deplin, acțiunile cărui se încadrează în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) din Codul penal.

Evaluând caracterul rezonabil al pedepsei prevăzute în acordul de recunoaștere a vinovăției, instanța de judecată ține cont de prevederile art.art. 7, 75 Cod penal, de caracterul și

gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

La fel, instanţa de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Instanța de judecată constată că, în cauză, nu au fost identificate circumstanțe atenuante în sensul art. 76 Cod penal și nici circumstanțe agravante în accepțiunea art. 77 Cod penal.

Potrivit art. 78 Cod penal, în cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârșirea infracţiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă până la acest minim; b) dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî până la limita de jos; c) dacă pentru infracţiunea săvârșită se prevede detenţiune pe viaţă, aceasta se înlocuieşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani. (2) În cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârșirea infracţiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârșită, poate fi înlăturată.

Aliniatul (3) aceluiași articol reglementează că, în cazul în care există circumstanţe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Aliniatul (4) prevede că, în caz de concurs al circumstanţelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

De asemenea, la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendare, expusă în acordul de recunoaștere a vinovăției, s-au respectat prevederile art. 80 alin. (1) Cod penal, care stabilesc că în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod, se reduc cu o treime.

Totodată, instanţa remarcă că conform art. 61 Cod Penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

La fel, ținând cont de circumstanţele cauzei, de persoana lui Călin Ion, de scopul pedepsei penale și anume, de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, recunoașterea vinovăției, instanţa de judecată consideră oportun a-i aplica pedeapsa sub formă de închisoare, iar pedeapsa stabilită cet. Călin Ion a o suspenda condiționat pe un termen de 3 (trei) ani, pedeapsa care a fost acceptată de părți.

Totodată, la stabilirea tipului penitenciarului în care urmează ca inculpatul să ispășească pedeapsa stabilită, se reține că conform art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie.

Ținând cont de cele expuse, în conformitate cu art. 72 alin. (3) Cod penal, Călin Ion urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, instanţa susţine că este imperios necesar şi în drept să aplice în privinţa lui Călin Ion inclusiv prevederile părţii generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90 din Codul penal, deoarece dispoziția dată are la origine persoana şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracţiunilor, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei, faţă de cele comise şi cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

Potrivit art. 90 alin. (1), (2) Cod Penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

La fel, instanța specifică că aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal în partea suspendării condiţionate a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci

o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

În această odine de idei, instanţa consideră că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o şansă acestuia de a se reabilita în faţa societăţii, pentru care fapt va suspenda condiţionat executarea acestei pedepse pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

La stabilirea inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal, instanţa de judecată a acordat o pondere importantă atitudinii inculpatului, comportamentului în timpul procesului penal, din care rezultă conştientizarea faptei comise şi a consecinţelor acesteia şi faptului conlucrării active cu organul de urmărire penală.

Potrivit art. 397 alin. (3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și a celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă, hotărârea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Potrivit prevederilor art. 158 alin.(1) din Codul de procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Conform prevederilor art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit conținutului procesului-verbal de examinare a obiectului din 11.03.2025 și ordonanței organului de urmărire penală, a fost recunoscut și atașat ca mijloc material de probă: suport magnetic ce conține o înregistrare audio ridicată de la Călin Ana la data de 06.03.2025. (f.d.48)

Potrivit conținutului procesului-verbal de examinare a obiectului din 12.03.2025 și ordonanței organului de urmărire penală, a fost recunoscut și atașat în calitate de corp delict: toporul ridicat în cadrul cercetării la fața locului din 11.02.2025 și transmis în camera de păstrare. (f.d.50)

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă, astfel că instanța consideră necesar de a aplica față de **Călin Ion** *****, măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până prezenta sentință v-a deveni definitivă, apoi a o revoca.

În conformitate cu art. art. 61, 67, 80 alin.(l), Cod penal, art. art. 382-389, 392-395, 504-509/2 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

C O N D A M N Ă :

Se recunoaşte vinovat **Călin Ion** ***** născut la *****, IDNP *****, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod Penal, și potrivit acestei Legi, i se aplică

o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui **Călin Ion ***** prin prezenta sentință se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată.

Controlul asupra comportării și executării de către **Călin Ion ***** a pedepselor stabilite prin prezenta sentință, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se aplică față de **Călin Ion *****, măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până prezenta sentință v-a deveni definitivă, apoi a o revoca.

Corpuri delicte:

- toporul ridicat în cadrul cercetării la fața locului din 11.02.2025 și transmis în camera de păstrare – urmează a fi nimicit, după ce sentința devine definitivă;
- suport magnetic ce conține o înregistrare audio ridicată de la Călin Ana la data de 06.03.2025 – de păstrat în continuare la materialele cauzei.

Sentința este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs de către procuror, inculpat sau apărătorul acestuia în termen de 15 zile de la pronunțare la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Strășeni (sediul Central), invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul **Iana Talmaci**